

2. Ca. 960 mand (12 pct.) får boglig uddannelse som forberedelse til teknisk forberedelseksamen, til statskontrolleret bogholderprøve, til HD-studier eller til prøve som teknisk assistent. Endvidere gennemfører hærens konstabelskoler en boglig undervisning med henblik på den statskontrollerede prøve for folkeskolens 9. klasse. Samtlige boglige uddannelser er godkendt af undervisningsministeriet, og censorvirksomheden udøves af beskikkede censorer.

Et relativt stort elevfrafald har givet anledning til særlige overvejelser, medens de fuldførte uddannelser har været tilfredsstillende.

3. Ca. 2.000 mand (25 pct.) har valgt at gennemgå specialarbejderkurser, der gennemføres dels ved specialarbejderskoler under arbejdsministeriet, dels ved forsvarets egne skoler. Denne uddannelse har givet gode resultater, og skolerne har givet udtryk for tilfredshed med dette nytilkomne elevklientel.
4. Ca. 960 mand (12 pct.) har valgt forskellige former for efteruddannelse på grundlag af en i forvejen gennemført faglig uddannelse. Efteruddannelser finder som regel sted på teknologiske institutter, men kan også gives på tekniske skoler og handelsskoler. Der har undtagelsesvis under dette uddannelsesprogram været adgang til opskoling i civile erhvervsvirksomheder. Adgangen til efteruddannelse er endnu ikke sa omfattende, at behovet kan anses for dækket.
5. Ca. 400 mand (5 pct.) har valgt en civiluddannelse, der ikke kan henføres til en af førnævnte grupper. Det kan nævnes, at der er givet mulighed for samlet afvikling af civil-uddannelsestiden efter kontraktperioden, fordi den uddannelse, der ønskes, strækker sig over længere tid, end der er til rådighed inden for kontraktperioden, f. eks. ved seminarieuddannelse eller tilsvarende.
6. Det resterende antal uddannelsesberettigede, ca. 1.680 mand (21 pct.), har udskudt valget af uddannelse til kontraktperiodens udløb. Mulighederne for valg af en for de pågældende egnet uddannelse kan herved blive stærkt begrænset, og et lille mindretal (ca. 3 pct.) gør slet ikke brug af uddannelsesretten. Civilundervisningen søger imidlertid under sin konsultative virksomhed at opmuntre personellet til at gøre bedst mulig brug af den tilbudte uddannelsesadgang.

Spørgsmål 13:

Vedrørende 83. Fiskeriinspektionstjeneste, søredningstjeneste, søopmåling samt skib til kongens brug, og 84. Flyvevåbnets redningstjeneste. Kan der oplyses noget om størrelsen af udgifterne til redningsaktioner, hvor der ikke foreligger en egentlig nødsituation, og søges sådanne udgifter refunderet?

Svar:

Danmark har i internationale overenskomster forpligtet sig til uden betaling at yde bistand ved redningsaktioner.

Behovet for hurtig og umiddelbar indsats medfører, at det som regel ikke på forhånd kan afgøres, om der foreligger en egentlig nødsituation. Opstår der imidlertid efterfølgende tvivl om nødvendigheden af en gennemført redningsaktion, underrettes politiet, der tager stilling til, om forholdet bør medføre påtale, der kan resultere i ikendelse af bøder.

I 1965 har der været en halv snes tilfælde, hvor muligheden for egentlig falsk alarm ikke har kunnet udelukkes. De hermed forbundne udgifter har været af relativt beskedent omfang, og man har kun i ganske enkelte tilfælde, hvor der har været tale om særlig uagtsom adfærd, søgt udgifter refunderet, idet den almene interesse i, at offentligheden ikke afholdes fra at søge redningstjenestens bistand, må medføre tilbageholdenhed med hensyn til fremsættelse af betalingskrav.

VICTOR GRAM